

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

S. Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udsættelse af den i Lov om Det kongelige Teaters Stilling og økonomiske Forhold af 13. Maj 1911 § 9 paabudte Revision af Loven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2717).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Moltosen: Det første, som falder i Øjenene ved dette Lovforslag, er, at dets Tekst er af samme Omfang som dets Titel, maaske er der et Ord mere i Teksten end i Titelen, men det er ogsaa det hele. Det blev altsaa den Mus, som Bjerget fødte, thi den Gang vi arbejdede med Lovforslaget i 1911, var vi alle saa svært glade netop for § 9; vi mente, at naar § 9 blev sat ind, havde vi egentlig reddet Situationen, og alle vilde vi faa de Ønsker opfyldt, vi sad inde med, i alt Fald i 1914. Nu blev det hele altsaa kun til denne ene lille uskyldige Mus, som jeg hermed skal anbefale til det høje Ting til Trods for, at den højtærede Finansminister, der foruden at være Finansminister tillige er Danmarks betydeligste Dramaturg, før misrekommanderede dette Lovforslag paa en saadan Maade, at jeg, hvis jeg ikke af mit Parti havde faaet det Hverv at anbefale det, i høj Grad vilde have taget i Betænkning at gøre det, idet den højtærede Finansminister paa Teatrets og Finansernes Omraade utvivlsomt er en større Autoritet end den højtærede Kultusminister, hvad jeg vistnok kan sige uden at krænke den højtærede Kultusminister. Men nu er det altsaa nødvendigt for mig at anbefale dette Lovforslag til velvillig Modtagelse her i Tinget endog uden Udvalgs Nedsættelse. Man kunde ganske vist have ventet, at dette

Ministerium, hvori Danmarks betydeligste Dramaturg er den ledende Kraft, havde mødt med et andet Lovforslag end dette, men Tiden kræver altsaa, hvad der nu sker, og jeg anbefaler derfor dette lille Lovforslag til det høje Tings Velvillie uden Udvalgs Nedsættelse.

A. C. Meyer: Ligesom den foregaaende ærede Taler kan jeg anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling, men jeg fristes til at knytte nogle Betragtninger til min Anbefaling, idet jeg maa gøre opmærksom paa, at vi alle her er blevet noget forstemte ved at høre, hvad den højtærede Finansminister meddelte os om et Underskud ved Det kongelige Teater, der bevæger sig stærkt op mod en halv Million Kroner. Man ønsker unægtelig at komme ind under Forhold, hvorunder den statsunderstøttede Scene var i Stand til at klare sig uden disse stadige betydelige Tilskud fra Staten.

I det hele kunde man, naar man vil behandle Det kongelige Teaters Forhold, fristes til at holde et længere Foredrag, hvad jeg dog ikke har til Hensigt, jeg ønsker blot at pege paa enkelte Momenter, som efter min Mening har Betydning, naar man her forbereder sig paa en Lovrevision. Lovforslaget stiller i alt Fald saa lang en Frist i Udsigt, at man faar tilstrækkelig Lejlighed til at undersøge, hvad der egentlig burde bringes i Forslag for at skabe bedre Vilkaar for det saakaldte Nationalteater, Det kongelige Teater. I Modsætning til enkelte andre har jeg altid i Princippet holdt paa, at Det kongelige Teater skal være Nationens Scene, men jeg maa indrømme, at praktisk taget former Sagen sig noget anderledes. Naar Underskuddet er stadigt voksende, og Teatret trods de meget betydelige Statstilskud ikke kan klare sig, synes det i økonomisk Henseende at være en Augiasstald, som trænger til en grundig Udrensning, selv om jeg naturligvis, naar der er Tale om Det kongelige Teater som Kunstanstalt, skal være villig til at yde det megen Anerkendelse for adskilligt af, hvad det yder. Men jeg maa maaske have Lov at sige, at et fornuftigt Valg af Repertoire har lige saa stor Betydning som dette, at Anstalten ledes efter saadanne Principper, at der virkelig kommer Balance i de økonomiske Forhold. Man taler om Statens Mangel paa Evne til at ordne de under den sorterende Virksomheder paa en finansielt forsvarlig Maade, men at det er saaledes, har al-